

*Kriegswirtschaft ausserordentlich wichtige Mitarbeit der niederländischen Industrie in Frage gestellt werden würde. Ganz abgesehen davon, dass Musserts Leute noch nicht reif für eine so grosse Verantwortung sind.*¹

Dat wilde niet zeggen dat Seyss-Inquart en Schmidt er onder alle omstandigheden tegen waren, dat fiasco te riskeren, ja het zou voor hen ook aantrekkelijke kanten hebben, zeker na een Duitse overwinning. Immers, had de NSB eenmaal bewezen, ook dan tot niets in staat te zijn, dan zou, zo hoopten zij, de massa van het Nederlandse volk met een zucht van verlichting het opgaan in een Grootgermaans of Grootduits rijk aanvaarden. Zijn politieke activiteit voortzettend werd Mussert, te beperkt, te naïef en te eerzuchtig om dat ooit te beseffen, slachtoffer van bedrog niet alleen van de kant van Hitler maar ook van die van de *Reichskommissar* en zijn naaste medewerkers.

Arnold Meyer en de leden van het Driemanschap van de Nederlandse Unie mochten Seyss-Inquart wel dankbaar zijn voor zijn ontbindingsbesluiten die een einde maakten aan de situatie waarin ook zij in die sfeer van bedrog nog steeds werkzaam waren.

Nationaal Front

In juli had Arnold Meyer voor zijn oproep tot vorming van een Nederlands Legioen ter deelneming aan de strijd tegen de Sowjet-Unie nauwelijks weerklank gevonden in eigen rijen; later in die maand en in augustus had hij zich niet zonder kleerscheuren uit die penibele positie losgemaakt. Het aureool van de 'onfeilbare leider', dat hij althans in de ogen van de meeste van zijn volgelingen bezat, was ietwat verbleekt. Zijn beweging ging verlopen. Vele leden staakten alle partij-activiteit, de 'Kamers' die Meyer in het leven geroepen had, kwamen nauwelijks meer bijeen en als zij dat wèl deden, schitterden de meeste leden door afwezigheid.

Na het evidente falen van Meyers oproep had *Generalkommissar* Schmidt alle belangstelling voor Nationaal Front verloren; eind juli liet hij Harster, de *Befehlshaber der Sicherheitspolizei und des SD*, weten dat hij er geen enkel bezwaar tegen had indien Meyers beweging formeel verboden werd. Maar Seyss-Inquart had geen haast; verstandiger leek het deze, Nationaal Front in zijn uitingsmogelijkheden te beperken: medio augustus werd Meyers dag-

¹ Brief, 13 febr. 1942, van Bene aan het *Auswärtige Amt* (*Akten zur Deutschen Auswärtigen Politik 1918-1945*, serie E, dl. I (1969), p. 421-22).